

brancher og dernæst om virksomheder inden for brancher, som anvender langsomt nedbrydelige stoffer, som udledes via store, særskilte udledninger. Der tænkes på raffinaderier, cellulosefabrikker, farverier, sprit- og gærfabrikker, sukkerfabrikker, slagterier og kødfoderfabrikker, mejerier og fiskeproduktfabrikker.

Desuden er det tanken i en første runde ligeledes at inddrage lossepladser.

Det vil være hensigtsmæssigt at kæde indførelsen af anmeldelsesordningen sammen med tilsynskampagner vedrørende de pågældende virksomheder. Det vil gøre det muligt at støtte de lokale myndigheders arbejde med efteruddannelsesinitiativer og centralt fremstillet materiale.

Eksempelvis vil der i forbindelse med anmeldelse af lossepladser blive gennemført en tilsynskampagne, der også omfatter allerede godkendte lossepladser.

Med denne fremgangsmåde får de lokale miljømyndigheder mulighed for at sammenligne forureningsforholdene i forskellige virksomheder i samme branche og for at sætte sig ind i rensningsmulighederne i branchen.

Såfremt tilsynsmyndigheden i anmeldelsen modtager oplysninger om ulovlige forhold eller under tilsynsbesøg (tilsynskampagner) konstaterer sådanne forhold, har tilsynsmyndigheden ifølge den eksisterende lovs § 50 a pligt til at foranledige det ulovlige forhold bragt til ophør, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning. Denne bestemmelse blev indføjet ved håndhævelsesloven.

Modtager tilsynsmyndigheden oplysninger om miljømæssigt uforvarselige forhold, meddeler den, afhængig af forholdets karakter, forbud eller påbud, giver henstillinger eller yder vejledning og rådgivning i overensstemmelse med lovens regler. De lokale myndigheder vil samtidig have mulighed for at prioritere, således at der navnlig sættes ind mod de væsentlige miljøproblemer.

Hovedresultaterne af en anmeldelsesrunde i en branche skal afrapporteres i de offentlige tilsynsberetninger, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13 (lovens § 56).

Oplysningerne fra anmeldelsesrunden vil i øvrigt have betydning senere, hvis myndighederne skal tage stilling til, om en udvidelse eller ændring er godkendelsespligtig. Også i forbindelse med revision af eksisterende god-

kendelser vil oplysningerne have betydning som myndighedernes baggrundsviden om en branche.

Ordningen planlægges ikraftsat i foråret 1987. Ordningen forventes tilrettelagt således, at de udvalgte virksomheder i den første runde primo 1988 indgiver oplysninger for perioden fra ikrafttrædelsen til årets udgang. Erfaringerne med udformningen af første runde vil indgå i tilrettelæggelsen af de følgende runder.

Udvalget vil blive orienteret om arbejdet med anmeldelsesordningen inden den 1. marts 1988.

Udvalget har over for ministeren tilkendegivet, at de gældende regler om opsættende virkning af klage over påbud eller forbud bør administreres på en sådan måde, at miljøbeskyttende foranstaltninger ikke forhales i urimeligt omfang. Efter udvalgets opfattelse må der i større omfang end hidtil træffes bestemmelse om, at klage til miljøankenævnet ikke skal have opsættende virkning. Blandt de »særlige grunde«, der kan tale for, at et påbud eller forbud skal efterkommes uanset klage til miljøankenævnet, kan nævnes den omstændighed, at miljøstyrelsen stadfæster eller kun foretager ubetydelige ændringer i den påklagede afgørelse, eller at den pågældende virksomhed medfører en forurening, som må betragtes som væsentlig.

Udvalget forudsætter dog, at en klage i overensstemmelse med de almindelige regler får opsættende virkning, hvis andre end virksomheden indgiver klage til miljøankenævnet. Endvidere forudsættes, at de kommunale råd ved administrationen af miljøbeskyttelsesloven er opmærksomme på mulighederne for at træffe bestemmelse om, at klage ikke skal have opsættende virkning.

Ministeren har tilsluttet sig udvalgets synspunkter.

Miljøministeren har over for udvalget oplyst, at han til efteråret agter at udstede regler om indsamling og kildesortering, der giver kommunerne hjemmel til pr. 1. januar 1987 at iværksætte sådanne ordninger. Reglerne vil desuden indeholde en bestemmelse om, at ordningerne gøres obligatoriske pr. 1. januar 1990, forudsat at der ydes kommunerne tilskud til de nødvendige investeringer.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om indførelse af pantordninger for batterier, embal-